

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2015. december 25.
(péntek)**

Horváth Géza

NYILVÁNVALÓ SZERETET

Énekek: 182; 321,1-3. 4. 6-7; 447

Lekció: Lukács 2,1-14

Alapige: 1János 4,9-10

Azáltal lett nyilvánvalóvá az Isten szeretete bennünk, hogy az Ő egyszülött Fiát elküldte az Isten e világra, hogy éljünk általa.

Nem abban van a szeretet, hogy mi szerettük az Istent, hanem hogy Ő szeretett minket, és elküldte az Ő Fiát engesztelő áldozatul a mi bűneinkért.

Imádkozzunk!

Az angyali seregektől tanult magasztalással dicsőítünk, mennyei Atyánk. Dicsőség a magasságos mennyekben Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát.

Tudjuk, hogy erre a téged dicsőítő életre teremtettél bennünket, és amikor az első emberpár téled elszakadt, elhatároztad és eldöntötted azt már a világ teremtése előtt, hogy erre a dicsőítő életre fogsz bennünket megváltani.

Köszönjük, hogy az Úr érkezését jelentették be az angyalok azon az első éjszakán, és jelentik be ma is, itt is és szerte a világon: született néktek ma a megtartó, a szabadító, az üdvözítő, aki az Úr Krisztus a Dávid városában.

Adj fület a hallásra, adj értelmet az értésre, adj nekünk készséget a Jézus Krisztussal való élő találkozásra, hogy meglássuk mi is Őt úgy, mint megfeszített és feltámadott királyt, mint győztes Urat. Engedd, hogy ne úgy lássuk, mint a jászolbölcsőben fekvő gyermeket, hiszen azt mondták az angyalok, hogy az csak a jele a mi mennyei Atyánk örökkévaló, értünk lehajló, bűnösöket kereső irgalmas szeretetének, hanem lássuk meg benne a töviskoronás Királyt, a megfeszített Urat, aki azért jött, hogy életét adja váltságul sokakért.

Köszönjük, hogy a karácsony is ennek a megváltásnak része. Ezért dicsőítünk ezen az ünnepen, Urunk, mert nem akartad, hogy a bűnös elveszen, hanem azt akartad, hogy megtérjen az ő útjáról és éljen. Ennek feltétele volt. Köszönjük, hogy elküldted Őt, és benne láthatjuk, Atyánk, a te irántunk való aláhajló szeretetedet. Benne ölelsz magadhoz bennünket.

Kérünk, adj nekünk olyan szívet és értelmet, hogy karácsony titka a miénk legyen, hogy boldogok legyünk és örüljünk végre; hiszen ezt mondták az angyalok is: ez lesz az örömünk forrása. Köszönjük, hogy ma is a hívő ember örömének a forrása az, hogy „Jézus Krisztus úr az Atya Isten dicsőségére”. Nekem pedig Megváltóm, Szabadítóm, örökkévaló Főpapom, aki eleget tett a mi bűneinkért az Isten igazságának.

Végy körül bennünket, szenteld meg a szívünket.

Ámen.

Igehirdetés

Bizonyára ismerjük azt az igét, amikor Jézus Krisztus arról beszél az övéinek, hogy hallanak majd háborúkról és háborúk híreről. Sokféle háborúra gondolhatunk ekkor, de én most két háborúról szeretnék szólni. Olyan két háborúról, amelyről a Biblia lapjai tudósítanak bennünket.

Az egyik háború az, amit az ember folytat Istennel, a másik háború az, amit az Isten harcol az emberért. Karácsonyba mindkettő belevegyül, de mivel evangéliumot hirdetünk, ezért inkább erről a második háborúról szeretnék szólni, amit az Isten folytat az emberért.

Ismerjük azt az igét, hogy az Úr harcol értünk. Tudjuk, hogy ott és akkor mit jelentett ez az ige Izráel népének, de ma nekünk, karácsonykor azt jelenti üdvtörténeti távlatokban, hogy az Úr harcol értünk. Hadd mondjam az első megállapítást (majd három ilyen szeretnék mondani ma): Karácsony az Isten csendes harca az emberért. Zászló helyett csillag ragyog fenn, kürtszó helyett angyalok énekét halljuk, csatatér helyett egy jászol-bölcsőt szemlélhetünk. Ez olyan harc, aminek egyetlen motivációja a szeretet. Ez a harc nem karddal, nem modern technikai eszközökkel, hanem kegyelmi eszközökkel folyik. Ennek a harcnak Isten a haditervét már régen elkészítette. Ha valaki csatába megy, akkor haditervet készít. Ez a haditerv általában titkos.

Emlékszem, gyermekkoromban, mikor tekintetünket a képernyőre szegez-tük, ahol a Tenkes kapitánya ment, akkor volt egy ilyen rész: haditerv.

Olyan jó karácsonykor arról beszélni, hogy Isten készített haditervet. Tudjátok, hogy a karácsony ennek az igének fényében mit jelent? Azt, hogy Isten ezt a haditervet minden ember számára nyilvánosságra hozta. Hiszen így kezdődik igénk: Azáltal lett nyilvánvalóvá az Isten szeretete bennünk... Nem így szoktuk ezt teológiailag mondani, hogy haditerv, hanem úgy, hogy Isten eleve eldöntött végzése, amelyben benne volt Krisztus, hogy eljön, és benne vannak a hívők, remélem te is benne vagy, aki ezt hallod. Én biztos vagyok, hogy benne vagyok, mert János apostol azt mondja, hogy a hívő legyen biztos benne, hogy ő ennek a tervnek része, tudjuk, hogy Isten örök életet adott nekünk, és

ez az élet az Ő Fiában van. Ő maga az élet. De aki nem tudja még, hogy ennek a tervnek része, az csodálkozzon bele úgy, mint Pál apostol belesodálkozott, amikor az Efézusi levél 1. fejezetében azt mondja a gyülekezetnek: igen, Istennek volt egy terve. Megértettem, hogy az én porszem életem, az én egyházat üldöző életem, az én hívőket gyűlölő életem, az én ellenszegülő életem, az én Istennel harcoló életem benne volt ebben a tervben. Pál apostol számára nyilvánvaló lett Isten szeretete.

Karácsony arról szól, hogy a te számodra is legyen nyilvánvaló Isten szeretete. Mint ahogy a kisgyerek kap egy ajándékot. Lehet, hogy több családban előfordult, főleg ahol kisebb gyermekek vannak. Ott van a csomagolás, és addig nem tudja, mi az, míg a csomagolást ki nem bontja. Amikor kibontja, akkor meglátja, mi van benne.

Sosem felejttem el, amikor annakidején gyermekeink is meglátták, mi van a csomagban, az arcuk felragyogott. Ez lenne jó, ha karácsonykor nekünk felnőtteknek is, akik Isten ajándékát elkezdjük kibontogatni, lefejtteni róla sokféle előítéletünket, lefejtteni róla mindazt, amit rátettek a századok, meg rátesz a korszellem, és amikor ott ragyog a Krisztus, akkor felragyog a te arcod is. Azt mondja Pál, amikor meglátod, akkor felragyog neked a Krisztus.

Olyan jó, amikor Pál leírja a korinthusiaknak: hála legyen az Istennek az Ő kimondhatatlan ajándékáért. De miért tudta ezt Pál? Azért, mert számára ez nyilvánvalóvá lett.

Istennek volt egy nagy terve. Hadd mondjak el egy esetet. Valamelyik vasárnap, amikor már mindenki elment, a hivatalt bezártuk, még nem volt ebéd, arra gondoltam, addig megnézem a híreket. Kinyitom a tévét, keresek egy hírcsatornát, és bejött egy egyházi alkalom. Most mindegy hogy kinek, melyik felekezetnek az egyházi alkalma volt, sok ember volt, és éppen akkor egy amerikai igehirdető beszélt. Azt mondta: tudjátok, testvérek, az Istennek van egy terve, de ha az nem sikerül, akkor Istennek van egy B-terve is. — Ilyenkor az ember megnyomja a piros gombot a távirányítón, a tévé elsötétül.

Először bennem egy düh volt, hogy ilyet mondani, de utána öröm volt bennem. Azért adtam hálát, hogy milyen nagyszerű, hogy annak az Istennek, akit mi szolgálunk, aki bennünket fogadott a szolgálatába, *csak egy* terve van, neki nincs B-terve. Eszembe jutott a 135. zsoltár, ahol az egyik versben azt énekeljük: Amit akar az égen, megtészi földön, vízen. Milyen jó, hogy a mi Istenünknek, akit mi szolgálunk, a Szentháromság egy örök élő Istennek csak egy terve van, de az végbe fog menni, mert azt sem Heródes, sem Poncius Pilátus, sem Péter, sem Júdás nem tudja megakadályozni. Mert ez nyilvánvaló terv és szándék. János megérti: azáltal lett nyilvánvalóvá Isten szeretete.

Majd fogok reklámozni egy könyvet, majd az iratterjesztésünkben kapható lesz. Belenéztem, és abban olvastam egy példát, hogy volt egy festő, akitől megrendeltek egy portrét. Mivel késett a portré elkészítése, ezért a megrendelő elment a festőhöz. Mi lesz már?! Azt mondta: tessék leülni. Leült és a festő félóra alatt megfestette a portrét. — Mennyivel tartozom? Az mond egy összeget, a páciens fel van háborodva, hogy lehet félóráért ennyit elkérni? Ez irreá-

lisan nagy összeg. Amikor ott háborog a festő, kinyitja a szekrényt, és a szekrényből dőlnek ki a skiccek, a vázlatok, amit már ő előre elkészített ehhez a festményhez. A művésznek könnyű volt megfesteni félóra alatt, mert már ott volt a sok vázlat, skicc.

Az volt a szívemben karácsonykor, hogy igen, karácsony egy nap, egy óra, egy éjszaka ott Betlehemben, de ha kinyitjuk az Ószövetség szekrényét, csak úgy dőlnek ki a vázlatok. Az Isten tervének, szeretetének, vázlatai, skiccei, tervei, terve — mert csak egy terve van — csak ömlenek felénk. Az 1Mózes 3-tól kezdve csak ömlenek felénk a próféták írásaiból, a Zsoltárok könyvéből. Azt mondta Jézus: ezek rólam tesznek bizonyosságot. Rólam írt Mózes. A mai modern teológusok szerint nem is Mózes írta azt a könyvet. Jézus meg azt mondja: rólam írt Mózes. Nem csodálatos dolog? Dőlnek ki Isten tervei mindenhol, és karácsonykor azt látjuk, hogy igaz, amit Isten elhatározott, eldöntött, és nyilvánvaló előttünk, hogy beteljesítette — mondta János. Nyilvánvaló lett az Isten irántunk való szeretete.

A második ilyen megállapítás: két héttel ezelőtt olvastam egy hirdetést, egy ingatlan-hirdetés volt, egy lakást árultak. Oda volt írva, amit sokszor oda is írnak: Örök panorámával a Gellért-hegyre. Vagy elvehetetlen panorámával a budai hegyekre.

Ilyenkor ezt kérdezem: vajon meddig elvehetetlen az a panoráma? Tudjuk a Bibliából, hogy a hegyek is majd leomlanak és összedőlnek. Tehát az a bizonyos panoráma nem is örök. Az jutott eszembe, hogy a második megállapítást elmondom nektek: a karácsony az örök panoráma Isten szeretetére. Ez valóban örök, ezt nem tudja elvenni senki. Nem tudnak nagyobbat építeni. Az örök panoráma elvész, ha valaki kitalálja, hogy eléépít egy hatalmasabb, magasabb házat. Ha a tengerbe lehet lakóparkot építeni a világ másik részén, akkor miért ne lehetne nagyobbat építeni. De Isten terve elé nem tud senki nagyobbat építeni. Isten nyilvánvaló szeretete elé nem tudnak még nagyobb szeretet emelni. A karácsony örök panoráma az Isten szeretetére.

A harmadik ilyen megállapítás úgy hangzik: karácsony éppen ezért Isten békülési szándéka.

Nézzük meg röviden ennek az igének három üzenetét. Az egyik szólni fog az Isten Krisztusban megjelent szeretetének a tartalmáról. Hogy olvassuk az igében? Elküldte Fiát... Majd azt fogom kiemelni, hogy Fiát küldte el. Ott van a hangsúly. A második: Isten szeretetének Krisztusban megnyilvánuló hasznáról fogunk hallani. Mi a haszna? Az, hogy engesztelő áldozat legyen a mi bűneinkért. Harmadszor hallani fogunk Isten szeretetének céljáról, amit a 10. vers úgy fogalmaz meg: Azért küldte Őt a világba, hogy éljünk általa.

Nézzük röviden. Az egyik, hogy *elküldte* Őt. Ez a tartalma Isten szeretetének. A Szentírás szerint, amit János sokszor hangsúlyoz, az nem más, mint Jézus Krisztus. Amikor Isten irántunk érzett szeretetének valódi és teljes bizonyítékát keressük, akkor nem szabad máshova tekintetünk, csak Krisztusra. Hogy kezdődik az ige? Azáltal lett nyilvánvaló. Hogy mondja János az evangéliumban? „Úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta...” Ezért

ha te eddig másban kerested Isten irántad való szeretetét, hagyj fel azzal! Tekints Krisztusra, mert abban nyilvánult meg Isten szeretete.

Az ember másban keresné Isten szeretetét. Lelkipásztori szolgálatom alatt sokszor hallottam: meg van írva: azt bünteti, kit szeret. De azért ennyire ne széressen a jó Isten! Ha valami tragédia volt a családban, valami baj, nehézség. Mondtam: ez nem megírva van, mert ez egy ének, a másik pedig, hogy miért ebben akarjuk keresni Isten irántunk való szeretetét. Meg vagyunk győződve arról, ha valami baj van, valami rossz, ha valami nem sikerül, akkor nem szeret az Isten. Ha sikerül, akkor szeret. Lám csak, jó az Isten, jót ad!

Amikor valami baj van, azt gondoljuk: az Isten nem szeret. A múlt héten volt egy temetés, és a család azt kérte, hogy azt az ígét hirdessem: „Nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra.” Nagyon örültem neki. Jó volt ezt hirdetni. Nem abban keresték Isten szeretetét, hogy miért vitte el hatvan valahány évesen, még élhetett volna, hanem megvallották, hogy nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra. Mert ők nem abban keresték Isten szeretetét, hogy itthagya köztünk. Egyébként ez a testvérünk kapott még 19 évet, amikor először a gyógyíthatatlan betegségét felfedezték. Nem a koporsóra nézünk, hanem a láthatatlanokra. Jó volt hirdetni. Nézzetek, testvérek a láthatatlanokra!

Mi abban keressük, hogy Isten úgy mutassa meg, hogy szeret bennünket, hogy minden sikerül a gyerekek, jó munkahelyet fogok kapni, ahol keveset kell dolgozni, de sok pénzt kapok. Sokan erre vágnak. — Isten úgy döntött az Ő nagy tervében, hogy abban fogja megmutatni, hogy elküldte az Ő Fiát. Ezért szeretet ez, mert az Ő Fiát küldte el. Nem egy angyalnak szólt: eredj, válts meg őket. Nem egy teremtetett lénynek szólt, hanem az egyszülött Fiának. „Én diadalmam, menj, siess, légy nékem üdvössége. Bűn átkából mentsd ki hát, fojts meg a ráleső halált, az embert térítsd hozzád.” — írta Luther, majd holnap énekeljük.

Mária csak az elsőszülött fiát szülte, mert volt neki még több gyermeke. Elsőszülött volt Jézus, de Istennek nem elsőszülöttje volt Jézus, hanem egyszülöttje. Nagy különbség. Ha valahol *egy* gyermek van, milyen megbecsülésnek örvend? Sokszor túl nagynak is. Egy szem gyermek mennyire középpontban van. Az Atya pedig elküldte az Ő Fiát engesztelő áldozatul a mi bűneinkért.

Annak ellenére küldte el, hogy ez a világ olyan, amilyen. Azt mondja Pál a Kolossébeliekhez írt levélben: „Mégis megbékéltetett titeket.” — Annak ellenére, hogy ez a világ ilyen. Nem azért, mert ez a világ megérdemelte. Isten nem arra nézett, hogy mit érdemlünk meg, meg mit nem. Hanem arra, hogy Ő eldöntötte az Ő tervében, hogy elküldi az Ő Fiát oda, ahol nem fogadják be, oda, ahol megölik, és nemcsak a jászol-bölcsőbe küldte, hanem a kínra és halálra. Minden énekünk erről szól az énekeskönyvben. Erről ír János a levelében: Ő engesztelő áldozat a mi bűneinkért. Az Isten szeretetének a tartalma Jézus Krisztus.

Mi Isten szeretetének a haszna? Jézus Krisztus *engesztelő áldozat a mi bűneinkért*. Mit jelent engesztelni? Azt jelenti, hogy az egymással harcban álló feleket kibékíteni egymással. Itt valami csodával állunk szemben, amit mi refor-

mátusok képviselőnk. Mit jelent, hogy az Atya elküldte a Fiút engesztelő áldozatul a mi bűneinkért? Ez azt jelenti komolyan és világosan, hogy a sértett fél adja azt az áldozatot, amit a megsértőnek, a megbántónak kellene adnia. Ez a Bibliának nagy tanítása.

Ezért ámulunk el karácsonykor. Egyik ének mondja: ilyen csodát még az angyalok sem láttak. Miért ámulunk? Azért, mert az, akit megsértettünk, akit megbántottunk, az adja az engesztelő áldozatot. Miért? Azért, mert Isten így akarja megmutatni, hogy te, a bűneid bocsánatáért, üdvösségedért és örök életedért semmit nem tudsz tenni. Ha Ő nem adná az engesztelő áldozatot, akkor mi nem tudnánk vinni semmit. Üres kézzel tudunk csak menni. Ott van az énekekben: „Jövök semmit nem hozva. Meztelen, hogy felruházz, árván, bízva, hogy megszánsz.” — és ezt már tudta Ábrahám is.

Tudjátok, Ábrahám miért a hívők atyja? Olvassuk az 1Mózes 22-ben. Amikor felmennek Izsákkal a Mória hegyére és leveszi Izsákot, és nem marad ott semmi. Nem marad ott áldozati állat. Mit mondott Ábrahám? Majd Isten gondoskodik áldozatról. — Szerintem Ábrahámnak akkor ott volt két könnycsepp a szemében. Egyik a hálának a könnycseppje, hogy nem kellett Izsákot feláldozni, a másik pedig az öröm könnycseppje, hogy Isten egyszer majd Jézus Krisztust fogja odatenni az oltárra. — Ezért énekeljük azóta: Jézus Krisztus, a Golgota oltárán nagy engedelmes voltál. Karácsony annak az ünnepe, hogy Isten készül odatenni az Ő Fiát az oltárra. Eltelik még harminc év, mindegy mennyi, de Isten már készül valóságosan. Felgyorsulnak az események, hogy odategye az oltárra az Ő Fiát engesztelő áldozatul.

Hadd kérdezzem meg. Előtted ez nyilvánvaló-e? Mert Ábrahám előtt nyilvánvaló volt. János előtt nyilvánvaló volt. Sokunk előtt nyilvánvaló már. Vajon előtted is nyilvánvaló, hogy Jézust engesztelő áldozatul küldte? Erről nem hallani a világban. Erről nem fogsz hallani a rádiós, vagy tévés istentiszteleteken, éjféle misén. Erről nem fogsz hallani, ezt most itt kell meghallani, hogy Jézust engesztelő áldozatul küldte a mi bűneinkért.

Mi nem tudtunk semmit adni. Egy szép halleluja énekekben van az a sor: „Nem tudok adni, ah áldozatot.” Ha Isten nem könyörült volna rajtunk, és nem küldi az Ő Fiát, nem lett volna áldozat. Nem lett volna engesztelő áldozat.

Vigyázzunk! A Biblia világosan mondja, hogy Jézus Krisztus miért az? Azért Jézus, mert szabadító, mert egyik hatalmas munkája az, hogy az ördög hatalmából megszabadít. De azért Krisztus, mert az Atyát meg kiengeszteli. Ez a kettő együtt. Mert hiába szabadítana, ha nincs kiengesztelés. Hiába engesztelné ki, ha mi az ördög fogságában maradnánk. Ezért, aki Jézus Krisztust ismeri, az két dolgot tud elmondani: egyrészt, hogy az ördög terhes fogságából híven feloldozott, a bűnnek kemény igájából szabadságra hozott (201. dicséret), másik pedig: minden bűnömért tökéletesen eleget tett. Vagyis kiengesztelte az Atyát. Elengedte a bűnt és elengedte annak büntetését. Ez a nyilvánvaló karácsonykor. Isten Krisztusban az övéinek elengedte a bűnt és elengedte a bűn büntetését.

Az elmúlt vasárnap az istentiszteleten volt itt egy óvodás fiú. Az óvodai hittanórán történt most karácsony előtt.

Feleségem szintén erről beszélt az óvodásoknak, hogy Jézus Krisztus nem egy kisdéd, hanem Úr és Király, aki elveszi a bűnt. Szó volt arról, hogy miket kell elvenni az életükben. Az ötéves kisfiú felugrik a székről, és ujjongva elkezd mondani: hát elveszi, hát elveszi! — Na, ez a gyerek érti a karácsonyt. Akkor érted te a karácsonyt, ha te ilyen ujjongva mész ki, mint ez a gyerek, és azt fogod mondani: hát elvette, hát elvette! — Mert már elvette a Golgotán, ezt csak meg kell értened ma, hogy már régen ki van fizetve az adósság. Akkor mit gyötöröd magad?

Pál milyen boldogan mondja: Kicsoda az, aki kárhoztat? Mert elvette, mert elvette. És Pál is, ez a nagy tudós ember, öt doktorátussal, felujjong, mint egy gyerek. Azt mondja: elvette, elvette. „A bűnöm, Úr Jézus, a bűnöm, Úr Jézus nem vádol többé engemet.” — Hogy ismered te Jézust? Úgy, mint engesztelő áldozatot?

A Bibliában van egy beszélgetés. Egy éjszaka odamegy egy ember Jézushoz. Úgy hívták: Nikodémus. Mit mond az Úr Jézusnak? Mester, tudjuk, hogy te az Istentől jöttél tanítóul. Erre Jézus azt mondja: Újonnan kell születned, Nikodémus. Mert ha nem születesz újjá, meg sem látod az Isten országát. Miért? Mert én nem tanítóul jöttem. — Jézus ezt nem mondja ki, csak utal arra, hogy aki nem úgy látja Őt, mint engesztelő áldozatot a bűneiért, hanem mint tanítót, mint aki kenyeret ad, aki gyógyít. Nem. Ő engesztelő áldozatul jött a mi bűneinkért.

Igen, és röviden harmadszor: Mi a célja az Isten szeretetének? Az, *hogy éljünk általa*. Nem az a célja, hogy ünnepeljük Krisztust egy vagy két napig. Nem az a célja, hogy ünnepeljük Őt, hanem az, hogy éljünk általa. Jaj, de sokan akarják ünnepelni Őt! Aztán mennek tovább a hétköznapiakba úgy, hogy nem élnek általa. Pedig Isten ezért küldte Őt. Hogy éljünk Krisztus által. Mert azt mondja az ige: nélküle nem élhetünk. Nélküle nincs élet. Ez az élet pedig az Ő Fiában van.

Próbáltam egy hasonlatot keresni, hogy jobban megértsük: mi az, hogy általa? Az jutott eszembe, hogy olyan ez, mintha valaki venne egy gyönyörű hűtőszekrényt, vagy bármilyen háztartási gépet és ahhoz nem lenne olyan zsinór, amit az áramforrásba dugunk. Akkor mit érne, fog hűteni? Nem, mert meg kell fogni a zsinórt, be kell dugni az áramforrásba, és azon a zsinóron keresztül az áramforrással össze van kötve. Azáltal jön az áram.

Krisztus nem azt akarja, hogy karácsonykor ünnepeljük Őt, hanem azt akarja, hogy éljünk általa karácsonykor is, meg utána is, amikor vége az ünnepnek. És ragyog az arcod, hogy élünk általa. Hát élj általa, mert az az élet!

Van egy szép halleluja, hogy „az élet nélküled nem élet, hol te nem vagy, én sem leszek.” Ezért, aki karácsonyt megérti, az azt értse meg, hogy Krisztus az Isten szeretetének tartalma. Számomra Isten szeretetének haszna, mert engesztelő áldozat, és az Isten szeretetének célját pedig abban értem, hogy éljek általa, éljek belőle. Mert Ő maga az élet, és így lesz a mi életünk örök élet. Aki általa él, annak olyan ígéretei vannak, hogy soha meg nem hal. Még öregen sem kell félni a haláltól. Aki csak él és hisz Őbenne, mert él általa.

NYILVÁNVALÓ SZERETET

Befejezésül: Ha mindezt érted, akkor legyen nyilvánvaló a te szereteted is az Isten felé. Megértetted, mi az Isten nyilvánvaló szeretete irántad, akkor legyen a te szereteted is nyilvánvaló Isten felé.

Adja az Úr, hogy karácsonyt így ünnepeljük!

Énekeljük a 321,4. versét. Felolvasok néhány sort:

Sok gonoszságom nem tekintetted,
Veszendő sorsom szívedre vetted.
Nem gondoltál szent gyönyörúségeddel,
Csak azzal, hogy jót tégy ellenségeddel.
Csuda, hogy annak Istene lettél,
Kinek teljességgel nem kellettél.

Imádkozzunk!

Valóban csoda az, drága Urunk, hogy Istene lettél annak, akinek teljességgel nem kellettél. De ha a te terved végbemegy és elvégzed munkádat, akkor az ember nem tud mást tenni, csak azt énekelni: Csak te kellesz, én Uram, benned mindent meglelek. Kegyelem vagy, égi jó, mely minden bűnt eltöröl. Add, hogy gyógyító folyó felfakadjon ott belül, mely áld, tisztít, szentel és oda-köt hozzád a hála és szeretet kötelével.

Valóban nem abban van a szeretet, hogy mi szerettünk téged, mert ez a világ gyűlölt téged. Ez a világ ki nem állhatott téged, nem hallgatott téged, Atyánk, és mégis úgy szeretted, hogy a te egyetlen Fiadat küldted, hogy aki hisz Őbenne, az ne vesszen el.

Engedd, hogy Krisztusban szemléljük a te irántunk való szeretetedet. Bocsáss meg, ha másban szemléltük, ha másban kerestük.

Köszönjük ezt a karácsonyt, amit megélhettünk. Köszönjük, hogy imádkozhatunk azokért, akiknek ez a karácsony szomorú, akik karácsonykor is nyomorúságban vannak testben és lélekben is. Az egész teremtett világ sóvárog, és szabadítás után vágyakozik. Engedd, hogy minél többen megtudják: Ő a szabadító, Ő ad megoldást. Ő az élet értelme, benne kell a hívőknek mindent megtalálniok, ami az üdvösségre nézve szükséges.

Ámen.

447. dicséret

1. Uram, bocsássad el Szolgádat békével,
Szent ígéreted szerint, Mert te idvezítőd
Én szemeim előtt Nékem nyilván megjelent.

2. Kit világos fényül Pogányoknak küldél,
Kinek fényességével Nyilván kijelenék
A szent Izráelnek Nagy dicsősége széjjel.